

عنوان مقاله:

ارایه سیاست های نوین برنامه ریزی شهری در بهبود روابط میان شهر و روستا

محل انتشار:

اولین همایش بررسی چالش ها و ارائه راهکارهای نوین مدیریت شهری (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

محمد بابایی - لیسانس مدیریت فرهنگی و هنری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب

محمد مهدی مهاجر بلالی - فوق لیسانس مهندسی عمران سازه، دانشگاه آزاد اسلامی تهران شمال

محمد صادق پناهی - لیسانس مهندسی کامپیوتر، دانشگاه علمی و کاربردی

محمد سمیعی - فوق لیسانس برنامه ریزی شهری، دانشگاه پیام نور تهران

خلاصه مقاله:

با وجود تحقیقات و مطالعات سنتی که در زمینه مهاجرت های روستایی به شهرها در علم جغرافیا صورت گرفته است تا این اواخر، روابط شهر و روستا در استراتژی های توسعه ناحیه ای، کمتر مورد توجه جغرافی دانان بوده است؛ در حالی که مراد از تحقیق در روابط شهر و روستا نه تنها تعیین این روابط، بلکه توسعه اجتماعی-اقتصادی ناحیه ای در یک کلیت منسجم است که در نهایت به توسعه اجتماعی-اقتصادی ملی بینجامد. در کشورهای در حال توسعه، شهرها به جای توزیع سرمایه، تولید، درآمد رفاه و تصمیم گیری نسبت به حوزه های پیرامونی، به تمرکزگرایی سوق داده شده است؛ در حالی که باید در داخل یک سیستم شهری، تولیدات، سرمایه و درآمد، به صورت سلسله مراتبی به کار افتد و شرایط مطلوب اجتماعی-اقتصادی به روستاها و بخش های دورافتاده برسد. این در حالی است که امروزه شهرهای جهان سوم به صورت مرکزی برای توزیع تولیدات سرمایه داری جهانی درآمد و تنها به عامل مصرف تولیدات ملی و جهانی گرویده است در این مقاله به روش توصیفی و تحلیلی بعد از بیان روابط میان شهر و روستا و سیاست های برنامه ریزی جهت ایجاد ارتباط آنها، مراحل نه گانه را در تحلیل همه شرایط سکونتگاهی بیان میکنیم. با توجه به اینکه هدف از بررسی روابط شهر و روستا کاهش نابرابری های عمیق بین شرایط اجتماعی-اقتصادی شهر و روستاست؛ بنابراین هرگونه تصمیم گیری و برنامه ریزی باید بر این هدف مهم تاکید کند.

کلمات کلیدی:

روابط شهر و روستا، مهاجرت، برنامه ریزی، سکونتگاه ها، توسعه اجتماعی - اقتصادی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/745726>

